

Варненски Общински Вѣстникъ

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ЦѢНАТА НА ВѢСТНИКА Е
винаги прѣдплатено

за година само 3 лева
за 1/2 година 1.50 лева

Единъ брой 5 стотинки.

Пари, писма и всичко за вѣстника да се праща до Град. Общин. Управление въ гр. Варна.

За обявления се плаща на дума:

За I страница 5 ст.
За II страница 3 ст.
За III и IV страница 3 ст.

ИЗДАВА ВАРНЕНСКОТО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Варна съ електрическо освѣтление.

„Най послѣ ще свѣтне,“ си казватъ варненци съ радостна въздишка. И иматъ право тѣ да се радватъ, защото дълготърпението имъ бѣ дѣйствително подложено на голѣмо изпитание.

Хубавия ни прѣвъ по важността си въ отечеството ни пристанищенъ градъ, за благоустройството на който варненци не падатъ — ни срѣдства — ни трудъ, не можеше да се остави за още по-дълго врѣме безъ неизбежното за неговитѣ удобства електрическо освѣтление.

Слѣдъ тежкия трудъ за ежедневния хлѣбъ варненеца се погрижи да има за освежението си бистра, пивка и хладна вода.

За общото здраве въ любимия си градъ, той се погрижи да го снабди и съ модерна и рационална канализация, за да прѣвърне така градътъ си въ истински модеренъ европейски градъ — въ градъ, който не е окиченъ само отгорѣ, но който е дѣйствително чистъ и уреденъ и отдолу, за да бѣде здрава и незаразена земята, на която той издига кѣта на домочадието си.

Добра вода и добра чистота обезпечаватъ здравето и сѣ истинска необходимостъ на културния гражданинъ, а варненеца съ право претендира да е такъвъ. Усилията положени отъ него за прѣвърщането на този градъ въ културенъ центъръ сѣ единъ нерушимъ доказъ за това.

За да бждатъ удобствата въ Варна пълни несъмнѣно нужно бѣ и електрическо освѣтление.

Печалната петролейна лампица, останала въ наслѣдство отъ печалното доосвободително врѣме е едно грозно противорѣчие съ напредничавитѣ стрѣмежи на варненскитѣ граждани. Хубавитѣ, зарадващи сърдцето сгради и фасади свидетелствуващи за труда и за културния развой на варненци контрастиратъ парадоксално съ несвърѣменното петролно освѣтление. Изкривената на изкривенъ стълбъ едва мърцяща петролна лампа, стърчи като позоренъ паметникъ, който ни напомня тѣжнитѣ врѣмена на онова грозно минало, когато нѣмаше какво да диримъ на улицата и когато съ заидването на златното слънце се изпокривахме въ къщичкитѣ си, които не смѣяхме свободно да издигаме по-високо къмъ небесата отъ страхъ роба да не извика завистъта и гнѣва на жестокия господарь. Свѣтна слънцето на свободата и подъ благодатнитѣ лъчи на свободата озрѣва труда, а и плодоветѣ му нѣма нужда да се криятъ въ нощния мракъ. Нѣма нужда отъ мъртвило — нѣма нужда отъ тайнственостъ и мрачна мистерия — свѣтлина ни трѣбва, дайте ни много свѣтлина и свобода на движение въ всички часове на денонощието, защото господари сме на този градъ, който съ трудътъ си градимъ денемъ и нощемъ. И варненци осѣдиха на смъртъ и забвение петролната лампа, която тѣ изхвърлятъ, както се

отърсватъ и отъ останалитѣ си отъ робството хижини. На електрическото освѣтление ще се радватъ, както на слънцето денемъ, всички варненци — богати и бѣдни, както тѣ всички се освежаватъ отъ прѣсната вода, както и чистотата ще обезпечи здравieto еднакво на всички. Еднакви права за всички — това е основната мисълъ на основния ни законъ и това е основната мисълъ и на нашитѣ модерни тѣхници, прокарана въ всичкитѣ имъ планове за благоустройството на града.

И дѣйствително, избрацитѣ отъ гражданитѣ ръководители на градскитѣ работи, сж имали винаги отъ гражданството изричното повеление, да се грижатъ еднакво за цѣлото гражданство.

Едному Господъ далъ — другиму недодалъ — нему пъкъ съгражданитѣ ще даватъ. Богатитѣ сами си строятъ хубави къщи, но въ истински културенъ градъ не само за да бжде цѣлия градъ хубавъ, но и за да бжде живота хубавъ за всички въ него и за да бжде здравieto за общността обезпечено и бѣдния трѣбва да живѣе въ хубавъ домъ.

Ще свѣтне електрическото освѣтление и нѣма да има вече нощемъ мракъ, въ който да се криятъ нездравословнитѣ полусрутени хижини, въ които не намиратъ толкова нужната почивка отъ непосилния си дневенъ трудъ, по-малко надаренитѣ съ земни блага трудящи се маси на варненското гражданство.

И това гражданство чрѣзъ общинския си свѣтъ направи още една стъпка къмъ насажданieto на истинската култура въ институциитѣ си, като рѣши да построи хубави и хигиенични жилища за бѣднитѣ, които ще зарадватъ и богатитѣ, защото чакъ тогава ще се радватъ тѣ по-спокойно на своето богатство, когато ще знаятъ, че и участъта на бѣдния се улесчава.

Така сжщо свѣта възнамѣрява да използва топлата отъ централата вода за да открие една народна баня, достъпна за бѣднитѣ и толкова нужна за общественото здраве въ града ни.

Хубавото въ всичкитѣ тѣзи строителни и културни начинания е без-

порно, съврѣменната имъ социална основа. *Водата на Варна не е концесия, канализацията не е концесия, електрическото освѣтление не е концесия, а ефтинитѣ жилища и тѣ не сж концесия.* Нѣма концесионери, които да извличатъ печалби за себе си и да експлоатиратъ гражданството, а имаме свои собствени притежания — турени въ разположение на гражданството, за общото благо, защото тѣ сж отъ него създадена за себе си собственостъ, завеждана съ негово довѣрие, отъ избраницитѣ му. А за щастливото развитие, за доброто прѣуспѣване на тѣзи толкова скъпи и *толкова нужни за гражданството негови притежания, всички еднакво трѣбва да се грижимъ, защото тѣ сж еднакво наши за всички насъ.* Щомъ е тѣй, щомъ всички трѣбва да си пазимъ градскитѣ блага — нека ни бжде позволено да обърнемъ вниманието на варненското гражданство *върху една опасностъ, която грози да нанесе единъ сътресителенъ ударъ на доброто прѣуспѣване, още въ зародиша му, на едно отъ най-хубавитѣ ни градски притежания.* *Думата ни е за прѣдстоящото откриване къмъ 1 януари 1914 год.* електрическо освѣтление и то отъ страна на държавата. Ние искаме по нова година да се радваме на градското си щастие, но не искатъ да ни оставятъ това щастие и тази радостъ пълни.

Електрическата инсталация е направена при извѣстенъ стопанственъ разчетъ. За да има отъ нея доходи тя трѣбва да има консуматори. Консуматори за освѣтление не ще липсватъ. Единъ отъ най-голѣмитѣ ще бжде самия градъ съ освѣтлението на улицитѣ. Като се спести само сумата, която се иждевнява, за лошото и недостатъчното ни сега петролно освѣтление, трѣбва да се смѣта, че само отъ това града ще има единъ брутенъ приходъ отъ 60,000 лева и то при богато и обилно електрическо освѣтление на всичкитѣ улици, въ всичкитѣ части на града. Частни консументи за електрическо освѣтление, както вече казахме, ще има тоже, тъкмо за това, защото освѣтлението тукъ ще коштува по-малко

отъ колкото въ София, въ всѣко отношение-по рационалностъ и по цѣна. По рационалностъ казваме, защото инсталацията тукъ е направена специално за икономически лампи, така, че гражданитѣ иматъ възможностъ да харчатъ въ три пѣти по-малко токъ за освѣтлението си, което при неспециална направа не е рационално възможно, защото икономията въ тока се губи отъ мѣняването на прѣжението, което поврѣжда икономическитѣ лампи до такава степенъ, щото употребяването имъ става не икономично дори и невъзможно. По ефтино по цѣна казваме, защото, както гражданитѣ се научили вече отъ първата ми статия по този въпросъ — общината е рѣшила да имъ дава за освѣтление електрическата енергия съ 60 ст. киловатъ часъ, когато въ София гражданитѣ плащатъ 70 стот. за киловатъ часъ.

Приходитѣ само отъ освѣтлението, обаче, не сж достатѣчни да обезпечатъ вирѣнето и развитието на това градско прѣдприятие, което е повикано единъ день съ чиститѣ си печалби да дава на общината, слѣдователно и на варненскитѣ граждани богати срѣдства за гарантирането на голѣми заеми, които ще послужатъ за много още други голѣми обществени начинания, за прѣуспѣването и благоденствието на хубавия ни градъ. Гражданитѣ ще даватъ отъ освѣтлението печалби на града и ще ги даватъ значи на себе си, защото ще знаятъ, че съ тѣзи печалби ще се ползватъ самитѣ тѣ, тѣй като тѣзи печалби отиватъ пакъ за градски ползи. Но приходитѣ отъ освѣтлението общината ще ги има срѣдно взето, най-много прѣзъ 6 часа на денонощието и слѣдователно прѣзъ $\frac{3}{4}$ на денонощието или прѣзъ $\frac{3}{4}$ на годината, вложения отъ общината капиталъ ще остава непроизводителенъ т. е. не напълно използванъ.

Ето защо, безъ огледъ на това, че приходитѣ на освѣтлението могатъ да стигнатъ единъ день за рентиранието на капитала, понеже както казахме, прѣдприятието трѣбва да се прѣвърне въ доходностъ, въ ступанствения си разчетъ общината е имала прѣдъ видъ и консу-

мацията за денемъ. Пласирането на електрическа енергия денемъ, по двѣ съображения трѣбва да става съ много низка цѣна: първо за това, защото енергията денемъ се консумира за промишленостъ и индустрия и тѣй като така — тя служи за поминъченъ импулъс — трѣбва да се дава на много низка цѣна за да може съ ефтина двигателна сила да се поддържатъ съществуващитѣ въ този промишленъ градъ занаяти съ индустрии и даже да се създаватъ благодарение на ефтинията и много други нови такива.

Второто съображение е, че ако енергията за двигателна сила не се дава съ много низка цѣна, то крупнитѣ индустриалци и слѣдователно най-голѣмитѣ консументи за нея денемъ се изгубватъ, защото би могли да намѣрятъ по-добра смѣтка да произвеждатъ енергията си сами. Общината, която завежда това прѣдприятие на варненското гражданство, трѣбва слѣдователно на първо мѣсто и винаги да има прѣдъ очи факта, че пълното му прѣуспѣване и процвѣтване много ще зависи отъ пласирането на всячката енергия, която може да се произвежда въ централата прѣзъ всичкитѣ часове на денонощието. Само така експлоатацията ще бжде рационална, прѣдприятието ще има печалби, а ползата отъ удобства на електрификацията на града ще бжде пълна.

Това ни щастие, обаче, както казахме по-горѣ, е застрашено. Застрашена е въ самото си начало добрата ступанственостъ на този хубавъ на варненци имотъ. Общината ни е разчитала, че единъ крупенъ консуматоръ за градската инсталация нощемъ, но особено денемъ, ще бжде и държавата за своитѣ си потреби на пристанището. Държавата консумира за близо 180,000 лева електрическа енергия въ София и я купува отъ концесионера, а въ нашия градъ — не само че не ни дава нѣкоя особенна поддръжка за благоустройството ни, но даже не иска да купува отъ насъ — макаръ че сме община, а не спекулантъ — концесионеръ, нито за 30000 лева енергия. Повече отъ 30,000 лева държавата нѣма да консумира за онѣзи

потрѣби, които за сега тя има за пристанището. При все това държавата помимо всички молби—помимо всички депутации, *още не се отказва отъ рѣшението си да построи своя собствена централа на пристанището.* Тя въ собствената си централа не ще може да произвежда енергията на тѣй износна цѣна за нея, както ще и я дава общината, ако се има прѣдъ видъ, че тази централа ще я коштува 500,000 лева, за амортизацията на който капиталъ само трѣбва да се смѣнатъ най-малко тѣзи 30,000 лева, за които тя може да си набави отъ насъ потрѣбната електрическа енергия. Но освѣнъ това, тя ще изразходва, най-малко още толкова годишно за персоналъ, за подържане, смѣзвателни материали и пр., когато общината безъ да увеличава персонала си ще дава потрѣбната за държавата енергия. *Понеже държавата е рѣшила направата на своята централа, защото не е вѣрвала, че града ще има дѣйствиелно такава и тѣй като тя би могла да използва сумата, която има за варненска пристанищна централа въ друго пристанище, гдѣто нѣма още енергия—всички трѣбва да подържаме общината въ справедливото ѝ искание, да се откаже най-послъ държавата отъ намѣрението си, да построи централата си тукъ, гдѣто тя би стърчала, като единъ памѣтникъ на дисхармония между държава и община и гдѣто би останала една вѣчно необяснима гатанка, какъ толкова малко могатъ да съзаватъ най-елементарнитъ ступански истини-чиновницитъ въ една малка страна, които въ случая трѣбвало би да бждатъ проникнати отъ желанието, да нестѣятъ парата на българския гражданинъ.*

А както централата на общината, така и централата на държавата ще се строятъ все съ български пари.

Граждани, когато се открие ВАРНЕНСКАТА ЦЕНТРАЛА за нова година въ своята радостъ, като видите осщественъ единъ Вашъ планъ, рѣшете да изкажете протеста си противъ голѣмата вѣрда, която ще се причини на Вашето хубаво начинание отъ неприяз-

неното рѣшение на държавата и настояйте на това, въ Варна да има само една централа и то Вашата.

Варненската централа е вашъ имотъ, варненци, пазете си го.

ВАРН. ГРАД. ОБЩИН. УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ № 11229 Варна, 2 ноемврий 1913 год. — На много мѣста изъ града общината е поставила отдавна бордорнитъ камани и до сега гражданитъ имѣющи имоти на тия мѣста не сж направили тротуаритъ. Поканватъ се всички Варненски граждани прѣдъ имотитъ, на които сж поставени бордорнитъ камани да направятъ тротуаритъ си съгласно чл. 72 алинея II отъ закона за благоустройството по опрѣдѣления отъ общината типъ и подъ нейния контролъ.

За да се получи едно общо хармонично впечатление отъ тия тротуари общината дава за упжване на гражданитъ слѣднитъ дани: 1) Подъ плочитъ ще трѣбва да се постави добръ трамбована единъ 10 с. м дебелъ слой бетонъ въ съставъ 1:3:5. 2) Надъ тоя бетоновъ слой ще трѣбва да се постави единъ слой дебелъ 1½ — 2 с. м. циментовъ разтворъ 1:2 отъ Портлански беоцински циментъ. 3) На тоя циментовъ разтворъ ще се поставятъ машинни пресовани четвъртити циментови плочи дебелы 4 с. м. широки и дълги по 31 с. м. и 4) Надъ плочитъ трѣбва да се налее рѣдкъ циментовъ разтворъ 1:1 за да напълни окончателно фугитъ между плочитъ.

Напрѣчния наклонъ на тротуара ще бжде 2‰.

Освѣнъ това всѣкой гражданинъ, прѣди да започне самъ или по изричната покана на общината, да прави тротуаритъ трѣбва съ заявление да съобщи въ Тех. Отдѣление при общината, че ще започне направата на тротуара за да може своевременно да се постави контрола отъ Техн. Отдѣление.

Прѣдупрѣждаватъ се Варненскитъ граждани, че ако тѣ не се съобразяватъ съ това обявление, на нарушителитъ ще се съставятъ подлежанитъ актове за на-

лагане законно наказание и тротуаритѣ ще бждатъ развалени и направени на ново отъ общината за тѣхна смѣтка съгл. чл. 72 алинея IV отъ Закона за Благоустройството.

Кметъ: **А. Василевъ.**

Н-нъ на Техн. Отдѣление

Инженеръ: **С. Саламуровъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ № 11309 Варна, 4 ноемврий 1913 год. — Варненското Градско Общинско Управление обявява на избирателитѣ отъ гр. Варна, че съгласно указа № 245, отъ 23 септемврий 1913 година, на 24 ноемврий т. г., ще се произведатъ избори, за избиране деветъ Народни Прѣдставители, отъ колегията (Варн. Окр.) за XVI Обикновенно Народно Събрание (чл. 83 отъ Изб. Законъ).

Помѣщенията въ които ще гласоподаватъ избирателитѣ отъ града Варна, съгласно рѣшенията на Общински Съвѣтъ № 528 отъ 31 октомврий т. г., сж слѣднитѣ:

1) Избирателитѣ отъ първа секция, ще гласоподаватъ въ училището „Св. Климентъ“, въ II участ., ул. „Царь Борисъ.“

2) Избирателитѣ отъ втора секция, ще гласоподаватъ въ училището „Сулини“, въ II участъкъ; ул. „Сливница.“

3) Избирателитѣ отъ трета секция, ще гласоподаватъ, въ училището „Князь Борисъ“, въ II участъкъ; ул. „Шейновска.“

4) Избирателитѣ отъ четвърта секция, ще гласоподаватъ въ Еврейското училище въ III участъкъ, на жгъла на улицитѣ „Дебърска“ и „Панагюрска.“

5) Избирателитѣ отъ пета секция, ще гласоподаватъ въ Стопанското училище на Д-во „Майка“, въ III участъкъ срѣщу Юнашкия салонъ ул. „Русенска.“

6) Избирателитѣ отъ шеста секция, ще гласоподаватъ въ училището „К. Арабаджиевъ“, въ IV участъкъ ул. „Стара-Планина.“

7) Избирателитѣ отъ седма секция, ще гласоподаватъ въ училището „Св. Методий“, въ IV уч., ул. „Владиславъ.“

8) Избирателитѣ отъ осма секция, ще гласоподаватъ въ училището „П. Р. Славейковъ“, въ Новата Циганска махла IV участъкъ, ул. „Нишка.“

9) Избирателитѣ отъ девета секция, ще гласоподаватъ въ училището „Св. Савва Ангеларий“, при църквата Св. Петка V уч., ул. „Търновска.“

Освѣнъ това въ допълнение на обявлението № 10858, отъ 28 октомврий т. г., явява се на г-да гражданитѣ избиратели, че поради обстоятелствата, какво мнозина отъ тѣхъ сж промѣнили квартиритѣ си и не сж съобщили въ Общинското Управление новитѣ си адреси, общинскитѣ агенти не сж имали възможность да прѣдадѣтъ на такива избиратели, избирателнитѣ книжки.

За да се даде възможность на такива избиратели да получатъ избирателнитѣ си книжки, наредено е усилено раздаване на послѣднитѣ. Ония избиратели, които въпрѣки това не си получатъ книжкитѣ, поканватъ се да се явятъ въ общинското управление и ги получатъ. Книжкитѣ могатъ да се взематъ до самата дата на избора и въ самия денъ 24 — ноемврий т. г., за която цѣль и, съгласно алинея втора на чл. 59 отъ Избирателния Законъ, въ всѣкоя една избирателна секция ще има нарочно отрѣдени общински служащи, за раздаване нераздаденитѣ до тогава избирателни книжки.

КМЕТСТВОТО.

ОБЯВЛЕНИЕ № 11885. Варна, 12 ноемврий 1913 г. Вслѣдствие писмото на Г-на Н-ка на I дружиненъ воененъ районъ отъ днесъ подъ № 40, поканватъ се варненскитѣ граждани на които конетѣ бѣха реквизирани прѣвъ врѣме на мобилизацията и въ послѣдствие не получени отъ тѣхъ по причина, чл сж умрѣли, убити или безъ вѣсть пропаднали, да се явятъ въ общинското управление при чиновника по военнитѣ работи и най-късно до 15 того, макаръ и да сж получили въ замѣна други коне вмѣсто изгубенитѣ.

КМЕТСТВОТО.

ОБЯВЛЕНИЕ № 11956. Варна, 13 ноем. 1913 г. Възъ основание писмото на Районния Началникъ при 8-о полково военное окружие отъ 11 текущий подъ № 39, основано на прѣдписанието отъ началника на окружието подъ № 5552 отъ 8

сщий и онова на 4-та прѣславска дивизионна областъ отъ 4 сщий подъ № 5335, Варненското Градско Общинско Управление обявява на интересующитѣ се, че всички молби които иматъ да подаватъ и искатъ облекчение на службата безусловно трѣбва да подаватъ до Началника на окръжieto, а не навърао до Министерството на войната или пъкъ до Началника на дивизионната областъ, защото безразлично е до кого е била подадена послѣдната тя пъкъ ще бѣде възвѣрната въ окръжieto за да се допълни съ нужнитѣ свѣдения, слѣдъ което само се взема окончателно рѣшение така, че тѣзи отъ интересующитѣ, които би желали да иматъ по скоро и окончателенъ резултатъ отъ своитѣ молби, трѣбва единъ пътъ за винаги да си подаватъ молбитѣ до Началника на окръжieto, а не до по високитѣ инстанции, защото за въ бѣдаще всички такива молби подадени първоначално не до окръжieto, а въ Министерството на войната или въ дивизионната областъ, ще се оставятъ безъ послѣдствие и подателитѣ имъ да не чакатъ резултатъ отъ тѣхъ, като не законно подадени.

КМЕТСТВОТО.

ЗАПОВѢДЪ № 742 гр. Варна, 7 ноември 1913 година. Подписаниятъ Варненски Градски Кметъ, понеже забѣлъзахъ, че на всѣкъждѣ изъ града продажбата на разни стоки, съестни прѣдмети и др. става не на официалния български езикъ, а на чуждъ и че, ако се остави да продължава и за въ бѣдаще, злѣ ще атестира нашитѣ национални чувства и стрѣмежи, на основание чл. 64 отъ закона за градскитѣ общини,

Заповѣдвамъ:

За напрѣдъ строго забранявамъ продажбитѣ изъ града и пр., да става на чуждъ езикъ, освѣнъ на официалния Бѣлг. езикъ.

Нарушителитѣ на тая заповѣдъ ще се наказватъ съ глоба отъ 5—50 лв, съгласно чл. 72 отъ закона за град. общини.

Възлагамъ на всички длѣжностни лица въ общината и полиц. органи на града, да слѣдятъ за точното изпълнение на настоящата ми заповѣдъ. Противъ

нарушителитѣ ѣ да съставятъ актове които да ми прѣдставятъ за налагане наказание.

На тая ми заповѣдъ да се даде най-голтма гласность, като прѣписъ отъ нея се съобщи на всички лица до които се отнася, за да слѣдятъ за изпълнението ѣ.

Прѣписи отъ сѣщата да се изпратятъ на г-на Окр. Управителъ и на Варн. Национално и Културно Дружество за свѣдѣние.

КМЕТСТВОТО.

ЗАПОВѢДЪ № 730 гр. Варна, 1 Ноември 1913 година. Подписаниятъ Варненски Градски Кметъ като взехъ прѣдъ видъ, че споредъ основнитѣ закони на Царството ни, официалниятъ езикъ въ учрѣжденията е Българскиятъ езикъ, че споредъ това всички граждани, чиновници и служащи въ сношенията си по служебни работи сѣ длѣжни да употребяватъ само официалния Български езикъ.

Заповѣдвамъ:

Отъ днесъ за напрѣдъ всички чиновници и служащи въ повѣреното ми учрѣждение въ сношенията си съ гражданитѣ по служебни работи, да употребяватъ изключително официалния Български езикъ. Лицата, които не знаятъ Български, да си взематъ прѣводчикъ.

Нарушителитѣ на тая ми заповѣдъ чиновници и служащи ще бѣдатъ на първо врѣме глобявани, а слѣдъ това уволнявани.

КМЕТСТВОТО.

АПЕЛЪ, къмъ Варненскитѣ граждани и граждани.

Тежкитѣ условия за живота въ които се постави българинътъ въ земитѣ завзети отъ нашитѣ врагове турци, гърци и сърби прокудиха маса сѣмейства въ Бѣлгария. Отъ тѣхъ въ града ни се скитагъ вече, не мили не драги, голи и боси, далечъ отъ роднитѣ си мѣста и оплакватъ злата си сѣдба повече отъ 4000 души.

За да се избавятъ отъ грозното състояние въ което се намиратъ и прѣдпазватъ до нѣйде отъ настѣпващата зима тия нещастници, а особно сирацитѣ безъ бащи и майки и вдовици съ дребни дѣтенца, иматъ нужда отъ най-необходимитѣ долни и горни дрѣхи, обуца, чорапи, постелки, завивки и пр.

Понеже числото на тия нещастници отъ день на день се увеличава, а кредита който Народното събрание отпущна за издръжката е изчерпанъ вече, комисията за подпомагането имъ горещо апелири къмъ Васъ г. г. граждани и граждани да се притечете на помощъ на живущитѣ въ града бѣжанци.

Прибрани въ удобнитѣ си квартири, заобиколени отъ милитѣ си рожби, комисията моли да си спомните за дѣцата на нещастнитѣ бѣжанци, които скитатъ голи и боси по улицитѣ и подлагатъ ржка и имъ се притечете на помощъ, кой съ каквото може, било съ горни и долни дрѣхи, било съ обуца, чорапи, царвули, черги, одѣяла, юргани, постелки, разни хранителни припаси, дѣрва, сапунъ, газъ и пр.

За всичко подаено може да се съобщава въ канцеларията на Варненския Окръж. Финансовъ Началникъ, отъ гдѣто ще се нарежда за пребирането му.

гр. Варна, 29 октомв. 1913 г.

Отъ комисията за бѣжанцитѣ.

ПОЗИВЪ къмъ варен. граждани.

Всѣкидневнитѣ факти потвърждаватъ системното и най-жестоко унищожение на българското племе отъ гърци и сърби. Цѣли български области сж унищожени; градоветѣ и селата тамъ днесъ сж обрнати на пепелища.

Гръцкитѣ затвори сж прѣпълнени съ хиляди българи, чвято единствена вина е, че сж българи.

Въ Солунъ сж открити подземия, дѣто се изтезаватъ по най-звѣрски начинъ нашитѣ сънародници, всѣки съзнателенъ и просвѣтенъ българинъ се изпраща на дивитѣ Егейски острови, за да бжде подлаганъ тамъ на отвратителни и сурови мъчения, каквито историята не помни.

Гърци и сърби — нации-чудовища, забулени съ филантропическа мантия, обичатъ само злото, защото е зло и сж готови на всичко. И за какво?

— За да гледатъ съ адска радостъ, какъ войницитѣ имъ се спущатъ да тъпчатъ и избиватъ старци, жени и дѣца; да разрушаватъ сѣмейства, като пращатъ мжжетѣ въ затворитѣ, та да се поруга-

ватъ съ женитѣ имъ. Тѣ изклаха българското население, разсичаха валовенитѣ български ранени войници, пробиваха имъ главитѣ съ гилзи. И всичко това тѣ вършатъ, види се, за награда, дѣто нашата храбра войска въ вихренитѣ си походи по тракийскитѣ полета срѣщу общия врагъ, изми позора имъ отъ 1876 год. 1885 и 1897—1898 год.

О, таквъ низкъ и коваренъ народъ като грѣцкия, е способенъ на всичко и, безъ съмнѣние, той е извършилъ още много потрѣсающи злочинства, които ние никога нѣма да узнаемъ.

Вие знаете, граждани, отъ разказитѣ на завърналитѣ се български войници-плѣнници, какви инквизиторски срѣдства сж прилагали грѣцкитѣ спрѣмо тѣхъ.

Вие знаете за хвърленитѣ десетки живи български плѣнници отъ грѣцкитѣ параходи въ Егейско море, чиито вълни погълнаха тѣхнитѣ стѣнания и отнесоха тайната на ужаситѣ имъ. Тѣзи убийства навѣрно, сж кървавиятъ епилогъ на ония гнусни драми, пълни съ развратъ, кръвъ, позоръ и калъ, които е страшно и да помислимъ дори.

Граждани,

Убийцитѣ тържествуватъ защото цивилизована Европа, заслѣпена отъ своитѣ груби материални интереси, затваря очи прѣдъ вандалскитѣ кланета на хилядитѣ македонски българи и вписа съ кръвъ въ историята на XX вѣкъ „на българинътъ е забранено да се самоопрѣдѣля по съвѣстѣта си и матерния езикъ“.

Убийцитѣ тържествуватъ, защото знаятъ, че просвѣтена и хуманна Европа, макаръ да чува и да вижда мълчи и търпи, и въ това търпѣние тѣ намиратъ най-голѣмо окуражаване въ своитѣ звѣрства.

Нима, граждани, вие допускате, че днешниятъ цивилизованъ свѣтъ не знае кои сж истинскитѣ автори на пролѣтата невинна човѣшка кръвъ? О! не, за него тѣ не сж тайна. Но той пакъ мълчи. А ние какво правимъ? Съ разжсано сърдце отъ болка задушаваме възмуцението си и не смѣемъ да издигнемъ своя гласъ противъ грѣц. и сръбскитѣ жестокости.

Ние не смѣемъ да викнемъ и тогава, когато сърби и гърци въ бѣса си противъ всичко българско, лишаватъ единъ милионъ и повече българи отъ естествено то тѣхно право да мислятъ, да се учатъ и да се молятъ на своя роденъ езикъ.

Граждани,

Тѣзи дни ще пристигне отъ Гърция група български плѣнници. Това сж българскитѣ синове, които съ своята доблѣсть и самоотверженостъ изградиха най-високото дѣло, каквото историята не помни.

Бити, ограбени, изтезавани, прѣкарани въ влажнитѣ затвори на ненаситната за човѣшка кръвь Гърция, лишени отъ свѣтлина и въздухъ, тѣзи велики мжченици се приближаватъ къмъ своя роденъ край.

Ето защо, граждани, настояно Ви молимъ да се стечете вкупомъ при посрѣщането на плѣниците, а сжщо да посѣтите и

МИТИНГА,

който ще се свика на 21 того, за да протестираме високо прѣдъ цивилизацията свѣтъ противъ злодѣйствията и небивалитѣ жестокости на варварски Гърция и Сърбия.

Въ интереса на дѣлото, дружеството настоятелно иска и е взело всички мѣрки, да се избѣгватъ каквито да било прѣдизвикателства и изгълнения и да се пази пълна коректностъ.

Прѣдседателъ: Ал. Василиевъ.

Подпрѣдседатели: д-ръ Ст. Златаровъ, Вл. Кусевъ.

Касиеръ: Д-ръ Ив. Екимовъ.

Секретаръ: Жеко Димовъ.

Членове: г. г. Александръ Даковичъ,

•Антонъ Памански, г-жа Анастасия Д-ръ Желѣзкова, Боянъ Смиловъ, Боню Г. Бъчеваровъ, Венедиктъ Поповъ, Василь Драгановъ, Георги Серафимовъ, Архитектъ Дабковъ, Иванъ Церовъ, г-жа Ирина Зл. Бръчкова, г. Иванъ Гюлмезовъ, г-жа Кера В. Попова, Карлъ Шкорпилъ, Д-ръ Маргинъ, Маринъ Костовъ, Михаилъ Пѣйчевъ, Никола Поповъ, Никола Новкиришки, Петръ Г. Петровичъ, Перикли Георгиевъ, Христо Луковъ, Хараламби Г. Мутафовъ, Юрданъ Божиловъ, Яковъ К. Найденовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 13246. Варна, 28 Ноември 1913 г. Варненското Градско Общинско Управление дава гласностъ на слѣдующето окръжно на Министерството на Вжтрѣшнитѣ работи и Народното здраве подъ № 1689 отъ II Ноември т. година.

Въ Министерството има свѣдения, че нѣкой селски кметове и секретарь-бирници не проявявали достатъчно грижа за изготвянето на всички нуждни книжа на вдовицитѣ отъ Общинитѣ имъ, мжеетѣ и синоветѣ на които сж починали въ войната противъ Турция, Сърбия, Гърция и Черна-гора, за да могатъ да получатъ пенсия и подържатъ себе си и дѣцата си, ами оставали тѣзи вдовици да се обръщатъ къмъ прошеносписци, които ги експлоатирани, като имъ вземали 20 и повече лева, за да имъ приготвятъ книжата. Г. Г. Селскитѣ кметове и секретарь-бирницитѣ трѣбва да се проникнатъ отъ съзнанието, че притичанието на помощъ, улеснението и улжтванието на сжщитѣ вдовици за по бързото приготвление книжата и пенсиониранieto имъ е едно отъ първитѣ имъ длѣжности въ сегашнитѣ врѣмена. Сѣмействата на падналитѣ въ войната герой, трѣбва да бждатъ подкрѣпени.

Прѣдъ видъ на горнето прѣдлагамъ Г. Г. Окрѣжнитѣ управители да прѣдпишатъ на кметоветѣ и секретарь-бирницитѣ да направятъ незабавно провѣрка на общинитѣ си, които вдовици още не сж се снабдили съ документи и поискали пенсия и да поискатъ направо тѣ кметоветѣ, нужднитѣ документи, — ония, които трѣбва да се изискватъ — и да приготвятъ всичко щото е нужно отъ общинското управление, за да се улеснятъ тия сѣмейства и поискатъ незабавно пенсия. Повтарямъ, послѣднитѣ не трѣбва да се пращатъ при прошеносписцитѣ, а сами общинскитѣ управления да изискватъ и приготвятъ нужднитѣ книжа.

(Подп.) Министръ: Д-ръ В. Радославовъ за Глав. Секретаръ: Л. Лукановъ.

(Подп.) Инспекторъ: П. Спасичъ.

КМЕТСТВОТО.